

az erdő mélyén köveket, földet lapátolni, s vajon mik ezek a hosszan elnyújtott bődülések, akárha teherszállító uszályok gőzdudája jelezne a reggel érkezését.

Mire teljesen megvirrad, állatok gyűlnek végig az erdőszélre.

Csend van, még a szél is elnyugodott.

Ott állnak sorban, őzek és szarvasok, nyulak és vaddisznók, rókák, nyestek, borzok, és az ágakon a sok-sokféle madár, elkülönült falkákban, ki-ki a saját fajtájával, mégis összetartozva az egész, néznek a folyó felé, a fejük magasra tartva, mintha valami veszélyt szimatolnának, vagy ahogyan rabságban tud mozdulatlaná válni egy állat, mert már nincsen miért mozdulnia, nedves még a bundájuk, csillognak a tollak, harmatcseppek, ahogy rájuk süt a fény.

És az a párálló, az az apró felhőket lehelő erdő összeolvad mögöttük, honnan, ugyan honnan nőnek az ágak egymásba, ami alulról indázna felfelé, máris odafönről ágazik tovább, s ami fönről ereszkedik lefelé, egyszer csak eltűnik ugyan, ám másutt előbújva tör újra át, s mint valami tömött, mozdíthatatlan barna fal, úgy állnak ott a fatörzsek, úgy állnak ott moccanatlan az állatok, némán nézik a vizet, de hogy mit látnak, mire várnak, nem mondja meg senki sem.

Határ Győző

ANOREXIA NERVOSA

babfuttató babkaró
szépnél szebbet akaró

deszkamellű sovány lány
áll – megfordul – sóbálvány
nem ilyen aszott spinét
(...) gyakhatnék a férfinép

röhejüket se hallja
szívből szakad sóhajja:

„hódoltam a divatnak:
ágyba mért nem hivatnak-
letepernek-tekernek?
vénlánysággal ki ver meg?

csótány csontlány nem álom
fogyózással megállnom

kellenék de nem birok
s horpaszom mint a cirok
lábam széjjel kampszom
ki erre jár meg(...)gyakjon!

szeder ajkam veri láz:
hercegem ki meggyaláz!

kinek se-mell-se-fenek
sárló pálló tetszenék
éjt-nap kívül fetrengék
s vasfarkából nem enged!"

sehol senki – sivatag
matrac élet – hivatnak

orvost papot – „hágja más:
mi egy anorexiás...?”
babfuttató babkaró
szépnél szebbet akaró

deszkamellú sovány lány
áll – megfordul – sóbálvány

Peer Krisztián

AUGUSZTUS

Borokon veszekedtünk,
választani képtelen: én
mindet akartam.
A környezet mediterrán,
értettem az eladó nyelvén,
közelünkben tudtam a tengert,
ott kettesben sohasem –
felébredek *melléd*.
Melegedtől fulladozom.
Csiklandó kicsi kígyók –
egész testemről a víz.
Evilági, steril fényével a hűtő
visszahelyez végképp.
A kő hidege a tej hidegével.
(Forgok a térben, ha befogtak: